

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 12. februar 2008 (20.02)
(OR. en)**

6410/08

**ECOFIN 70
ENV 90
ENER 49**

RAPPORT

fra: Rådet (økonomi og finans)
til: Det Europæiske Råd (den 13.-14. marts 2008)
Vedr.: Rådets konklusioner om de økonomiske instrumenters effektivitet hvad angår opfyldelse af energi- og klimamålene

Vedlagt følger til delegationerne konklusionerne om de økonomiske instrumenters effektivitet hvad angår opfyldelse af energi- og klimamålene som vedtaget af Rådet (økonomi og finans) den 12. februar 2008.

Bilag

Økofin-Rådets konklusioner
om de økonomiske instrumenters effektivitet
hvad angår opfyldelse af energi- og klimamålene

Tackling af klimaændringerne er både et økonomisk og et miljømæssigt spørgsmål. Hvis klimaændringerne ikke imødegås, kan dette få betydelige makroøkonomiske følger, og der er ligeledes væsentlige økonomiske og finanspolitiske konsekvenser forbundet med gennemførelsen af politikker til imødegåelse af og tilpasning til klimaændringer. Omkostningerne ved en indsats på globalt plan - med op til 3 procent af det globale BNP frem til 2030¹ - skønnes imidlertid at være langt lavere end omkostningerne ved ikke at gøre noget, forudsat at der gennemføres såvel globale løsninger som omkostningseffektive foranstaltninger. Det bliver en afgørende udfordring at sikre, at overgangen til en økonomi med lavt CO²-udslip håndteres på en måde, der er forenelig med EU's konkurrenceevne, samt med sunde og holdbare offentlige finanser, og som bidrager positivt til bredere vækstmaal, der er i overensstemmelse med Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse.

Rådet udtrykker tilfredshed med rapporten fra Udvalget for Økonomisk Politik, der gennemgår medlemsstaternes erfaringer med politikinstrumenter til opfyldelse af energi- og klimapolitiske mål. Valget af og udformningen af politikker til imødegåelse og tilpasning vil være afgørende for de samlede omkostninger ved en indsats. Som bidrag til drøftelserne om energi- og klimapolitik på Det Europæiske Råds kommende møde, hvor Kommissionens netop offentliggjorte pakke om klimaindsats og vedvarende energi skal behandles, udtaler Rådet følgende:

- Rådet NOTERER SIG, at der er store forskelle på omkostningerne pr. ton fjernet CO² i forbindelse med forskellige foranstaltninger, der er truffet i EU-landene. Typisk er foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten mindst omkostningskrævende, mens det på kort sigt er dyrere at øge andelen af vedvarende energi, selv om omkostningerne ved vedvarende energi kan reduceres på længere sigt, efterhånden som der udvikles ny teknologi. Selv om der bliver behov for en række forskellige instrumenter for at opfylde energi- og klimamålene for 2020, bør de relative omkostninger ved disse instrumenter tages i betragtning.

¹ Kilde: FN's Klimapanel.

- Rådet UNDERSTREGER betydningen af markedsbaserede politikinstrumenter som f.eks. kvotehandelsordningen og miljøafgifter som midler til at sikre de billigst mulige løsningsmodeller til opfyldelse af energi- og klimamålene. Da politikinstrumenter ofte kombineres, UNDERSTREGER Rådet, at det er nødvendigt grundigt at overveje samspillet mellem de forskellige instrumenter, så man undgår nedsat effektivitet og uforholdsmæssigt store omkostninger, og så prissætningen for drivhusgasser bliver konsistent - både på nationalt og på europæisk plan.
- Rådet ERKENDER, at det er nødvendigt fuldt ud at tage hensyn til indvirkningen af klimaforanstaltninger på indkomstfordelingen, finanspolitikken og de offentlige finanser, herunder eventuelle virkninger for indtægtsstrømmene af en øget anvendelse af auktion af emissionskvoter. Rådet UNDERSTREGER derfor, at alle politikker, der har væsentlige budgetmæssige konsekvenser bør overvejes af finansministrene. Af hensyn til subsidiaritetsprincippet og med henblik på holdbare offentlige finanser bør provenuet fra auktioner anvendes i overensstemmelse med sunde budgetmæssige principper og navnlig ikke gøres til genstand for bindende øremærkning eller formålsbestemt anvendelse på EU-plan. Medlemsstaternes anvendelse af et sådant provenu bør ikke være uforenelig med EU's indsats for at tackle klimaændringerne.
- Rådet MENER, at de samlede omkostninger, der er forbundet med Kommissionens energi- og klimaforslag, bør vurderes og indgå i overvejelserne, det ER ENIGT I, at det er nødvendigt, at politikinstrumenter og delmål gennemgår en passende forudgående costbenefitanalyse og evaluering efter gennemførelsen, og det OPFORDERER TIL rapportering om de budgetmæssige, mikroøkonomiske og makroøkonomiske omkostninger ved overholdelse. Kravene til rapportering bør være i overensstemmelse med bestræbelserne på at mindske den administrative byrde. Disse oplysninger bør med jævne mellemrum sammenholdes og forelægges for Økofin-Rådet.
- Rådet UNDERSTREGER betydningen af fleksibilitetsmekanismer med henblik på en omkostningseffektiv opfyldelse af målene. Dette kan for eksempel omfatte fleksibilitet med hensyn til udformning og gennemførelse af målene for vedvarende energi, brug af Kyoto-protokollens projektbaserede kreditter og mulighed for virtuel eller fysisk handel med grønne certifikater inden for og uden for EU, idet der også tages hensyn til samspillet med eksisterende effektive nationale støtteordninger. Rådet NOTERER SIG, at tilføjelse af delmål kan føre til yderligere omkostninger og ikke unødigt bør indskrænke fleksibiliteten med hensyn til gennemførelsen.

- Rådet GENTAGER ATTER, at EU's kvotehandelsordning (EU ETS) er det centrale element i EU's bestræbelser for at reducere drivhusgasemissionerne og opfylde EU's internationale forpligtelser på klimaområdet, og det OPFORDERER TIL en yderligere indsats med hensyn til markedsrelaterede spørgsmål i tilknytning til den igangværende udvikling af ordningen, såsom betingelserne for, at forskellige emissionshandelsordninger reelt og effektivt kan sammenkædes, en udvidelse af ordningen til andre sektorer, markedsovervågning, myndighedstilsyn og tilvejebringelse af information.
- Rådet ER AF DEN OPFATTELSE, at auktion i princippet synes at være den mest effektive allokeringstype i forbindelse med EU's kvotehandelsordning. Rådet ERKENDER, at det er nødvendigt at tage hensyn til konkurrenceevnen og at imødegå risikoen for kulstoflækage til lande uden for EU med lavere miljøstandarder. Alle nødvendige foranstaltninger vil blive overvejet i den forbindelse. Den foreliggende dokumentation tyder på, at sådanne risici vil være koncentreret inden for energisektorer og energiintensive sektorer i EU's økonomi, som findes i varierende omfang i de forskellige medlemsstater.
- Rådet UNDERSTREGER, at det er vigtigt, at investorerne får klare og troværdige signaler på lang sigt, og at der skal udformes overordnede politiske rammer, som kan støtte og generere private investeringer i energiinfrastruktur tillige med sikre og nye rene teknologier. Rådet UNDERSTREGER betydningen af at sikre, at politikforslag vedrørende 2020 og tiden derefter giver den private sektor et klart billede af niveauet for CO₂-begrænsninger, herunder de forhold, der kan tænkes at føre til fremtidige ændringer af disse begrænsninger.
- Rådet MINDER OM, at velfungerende energimarkeder kan bidrage til at forbedre prissignalerne og reducere omkostningerne ved de politikker, der iværksættes for at opfylde energi- og klimamålene, og opnå sikkerhed i energiforsyningen på grundlag af diversificerede energiforsyningsnet, herunder den eksterne dimension. I den forbindelse skal der gøres en yderligere indsats for at nå frem til et ægte konkurrencepræget, sammenkoblet og fælles indre marked for elektricitet og gas i hele Europa.

- Rådet FREMHÆVER betydningen af en samordnet international indsats med henblik på en økonomisk effektiv og miljøeffektiv indsats, og det BEKRÆFTER ATTER betydningen af, at der senest i 2009 indgås en ny, omfattende international aftale vedrørende klimaændringer under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer. Rådet UNDERSTREGER betydningen af at opnå omkostningseffektiv emissionsreduktion gennem opbygning af et globalt CO₂-marked og fortsat brug af eksisterende fleksible internationale mekanismer. I den forbindelse er der behov for at finde løsninger, skabe nye instrumenter og kanalisere private investeringer med henblik på at skabe incitament til omkostningseffektiv emissionsreduktion i udviklingslandene (f.eks. gennem afskaffelse af energisubsidier) samt til en udbygning af nationale foranstaltninger med sigte på at nå frem til en global klimaaftale.

Rådet OPFORDRER Udvalget for Økonomisk Politik til at fortsætte arbejdet vedrørende den økonomiske dimension af energi og klimaændringer og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg til at overveje de internationale finansielle aspekter af globale foranstaltninger og give Rådet en ajourføring om begge delområder i arbejdet i efteråret 2008.
